

Stare staze

Ovako govori GOSPODIN: “Stanite na putove i vidite, i propitajte se za stare staze, gdje je dobar put, i hodite njime, i naći ćete spokoj svojim dušama. No oni rekoše: ‘Nećemo njime hoditi.’ (Jeremija 6:16)

Godina 1 – Broj 1

Umjesto uvodne riječi.

U uvodu knjige „The Naked Anabaptist“ (goli anabaptist), Gregory A. Boyd, piše da mi živimo u „post-kršćanskom“ dobu. Zapadna civilizacija (USA i EU) je napustila kršćanstvo kao etičku i moralnu normu. Civilizacija (društveno uređenje) u kojoj mi živimo je postala anti Biblijska. Biblijske norme kao vodilje morala i smjernice za brak, obitelj i seksualnost su odbačene i velikom mjerom se smatraju neprijateljem društva i životnih normi.

Kršćanstvo kakvo mi poznajemo je, ili prilagođeno svjetovnim mjerilima, ili „uniformirano“ u religiozne oblike i forme. Baš poput današnjih Anabaptista – Menonita i Amiša, koji smatraju da nošenje odječe iz sedamnaestog stoljeća čini kršćane kršćanima. Ali ne smijemo prebrzo bacati kamenje na njih jer i svaka druga denominacija, grupacija ima svoje „uniforme“ i dodatke kojima se kite.

Boyd u uvodu uspoređuje crkvu (onu pravu – istinitu) kao one ljude koji su izišli iz „denominacijskog Egipta“ (sistema religioznog ropstva) i koji se nalaze u teškom i opasnom okruženju post-kršćanske pustinje. I pri tomu su svjesni onoga iz čega su izišli i onoga prema čemu idu. A oboje je po milosti GOSPODINA Boga i našega SPASITELJA Isusa Krista. ON je Onaj koji nas je oslobodio ropstva i pozvao u svoje Kraljevstvo. Njemu jedinom pripada sva slava, hvala i moć.

Ovim želim objasniti svrhu ovog i budućih brojeva. To je kao prvo poziv na izlazak iz egipatskog, religioznog ropstva te vraćanje na stare staze te skladno tomu poziv na put u Nebeski Kanan.

Želim Vam svima, odmah na početku, reći da moj cilj nije borba protiv crkava i napad ni na pentekostalce, baptiste, bratsku, reformiranu ili.... Crkvu. Ne, želim svima uputiti poziva u ime ONOGA koji je GOSPODAR Crkve da slijede NJEGA. Želim uputiti poziv na vraćanje na Biblijsko učenje, kako ga vidimo opisanog u Djelima 2:42 „I bijahu postojani u apostolskom nauku, i zajedništvu, i u lomljenju kruha, i u molitvama.“

Naravno, svjestan sam da se neće sve što pišem svidjeti svima koji budu ovo čitali. Što se mene tiče radije ću biti poslušan GOSPODINU i nastojati se NJEMU svidjeti nego ljudima. Potrebna mi je pomoć DUHA SVETOGA, te Vas molim da me nosite u molitvama. I ako Vam nešto nije jasno ili se ne slažete molim Vas da mi, u duhu ljubavi, ukažete na to.

Vratimo se na Biblijski tekst iz zaglavlja (Jeremija 6:16). Iz tog teksta možemo vidjeti nekoliko važnih stvari. Pogledajmo što je to.

Poziv da stanemo tamo gdje jesmo i da vidimo gdje se nalazimo. Mi smo ljudi stvorenja koja često dopuste da ih masa i inercija ponesu. Što i ne mora biti loše ako ta masa ide u ispravnom pravcu. Ali šta ako imaju pogrešan cilj? U 2.Korinćanima 13:5 nas se poziva da sami sebe ispitamo dali smo u vjeri. Vratimo se na Biblijski tekst iz zaglavlja (Jeremija 6:16). Iz tog teksta možemo vidjeti nekoliko važnih stvari. Pogledajmo što je to.

Poziv da stanemo tamo gdje jesmo i da vidimo gdje se nalazimo. Mi smo ljudi stvorenja koja često dopuste da ih masa i inercija ponesu. Što i ne mora biti loše ako ta masa ide u ispravnom pravcu. Ali šta ako imaju pogrešan cilj? U 2.Korinćanima 13:5 nas se poziva da sami sebe ispitamo dali smo u vjeri.

Sami sebe preispitajte, jeste li u vjeri; sami sebe provjerite. Ne poznajete li sami sebe, da je Isus Krist u vama? Osim ako ste nepravni. (2.Kor. 13:5)

Svatko tko je putovao gledajući na kartu zna koliko je važno svoj položaj uskladiti sa kartom. Pri tome je važno znati gdje idemo kao i trenutni položaj. Nažalost korištenjem navija je ta važna životna lekcija izgubljena. Isto vrijedi i za putovanje kao vjernika. Mi trebamo uvijek imati na umu gdje je naš cilj, kamo putujemo ali je potrebno i s vremena na vrijeme pogledati gdje smo sada. Da li upravo sada nalazimo na putu za Nebesku domovinu ili smo skrenuli na putu...

Slijedeći savjet koji nam Jeremija daje je potreba da se raspitamo za stari put. Upravo nam je taj put jasno opisan u Bibliji. Mi trebamo biti poput Bereanaca koji su svakodnevno provjeravali ono što čuju.

Ovi bijahu plemenitiji od onih u Solunu pa prihvatitše riječ sa svom spremnošću uma, danomice istražujući Pisma je li to tako. (Djela 17:11)

Vidimo gdje se, duhovno govoreći, nalazimo i tada uskladimo svoj cilj i put sa vječnom Riječju Boga živoga. Budimo hrabri, jer nije lagano ostaviti široki, dobro utabani put zablude i krenuti uskim putem. Biti učenik Isusa Krista koji svakodnevno nosi svoj križ nije za kukavice. Samo oni hrabri i odlučni mogu biti radikalni sljedbenici Janjeta.

Naša je molitva da budete (postanete) hrabri, radikalni Isusovi učenici. Neka nam se svima GOSPODIN smiluje.

Granice.

Brat Jaroslav Andrašik

Iako živimo u svetu koji ima tendenciju da bude svet bez granica, zapitajmo se, da li su granice (fizičke ili duhovne) nešto dobro, ili loše. Ovaj članak neće biti sveobuhvatna analiza teme granica, ali želim ovom prilikom da ukažem, šta o ovoj temi govori Sveto Pismo, dakle sam Bog.

Izreke 22:28 *Ne pomeraj stare međe koje su postavili praočevi tvoji.*

2 Kor. 6:17,18 „*17 Zato izađite između njih i odvojte se, govori Gospod, i ne dotičite se nečistote i ja ću vas primiti.*” *18 'I biću vam otac, a vi ćete mi biti sinovi i kćeri', govori Gospod Svemoćni.*”

Izreke 4:20-27 *20 Sine moj, pazi na reči moje. Prigni uho svoje poukama mojim.* *21 Neka ti ne odlaze od očiju. Čuvaj ih usred srca svoga.* *22 Jer su život onima koji ih nalaze i zdravlje celom telu njihovom.* *23 Više od svega što se čuva, čuvaj srce svoje, jer iz njega izvire život.* *24 Odbaci od sebe pokvaren govor, i prevarne usne udalji od sebe.* *25 Oči tvoje neka gledaju pravo napred, pogled svoj usmeri pravo ispred sebe.* *26 Poravnaj stazu kojom ide noga tvoja, i neka svi putevi tvoji budu postojani.* *27 Ne skreći ni desno ni levo. Ukloni nogu svoju od zla.*

Šta su granice i da li su one biblijske?

Granica je „linija podele“. U geografiji, granica je ono što označava kraj jedne imovine ili jurisdikcije i početak druge. U međuljudskim odnosima, granica je ono što deli jednu osobu od druge, tako da svaka može imati odvojeni identitet, odgovornosti i privilegije. Granica stvara neophodan „prostor“ između pojedinaca. Zdrave granice definišu očekivanja i pokazuju poštovanje prema drugima.

Prepoznajte blagoslov u postojanju Nebeskog Oca, koji pruža sigurnost i slobodu pozivajući nas da živimo u odgovarajućim granicama. Naučite da živite u skladu sa smernicama koje je Bog uspostavio i uživajte u slobodi koju oni pružaju. Biblijski govoreći, granice su povezane sa samokontrolom. Biblija nam zapoveda da kontrolišemo sebe, dok naša ljudska priroda želi da kontroliše druge (Titu 2:11 *“11 Jer se pokazala Božja blagodat koja donosi spasenje svim ljudima.* *12 Poučila nas je da se odrekemo bezbožnosti i svetskih želja i da razborito, pravedno i odano Bogu živimo usred ovog sadašnjeg doba”*),). Ako ih ne kontrolišemo, naše prirodne želje gaze po drugim ljudima. Lične granice pomažu da ograničimo našu sebičnu sklonost da kontrolišemo ili manipulišemo drugima. Isto tako, granice nas štite od onih koji nemaju samokontrolu i koji žele da nas kontrolišu. Osoba sa jasnim, zdravim granicama saopštava drugima šta je, a šta nije dozvoljeno, govoreći, u stvari: „Ovo je moja nadležnost i nemate pravo da se mešate“.

Granice koje su uspostavljene se mogu koristiti na zdrav i nezdrav, odnosno pogrešan način. Način da se sazna koje su granice pobožne, dobre i zdrave, jeste da ispitamo motiv postavljanja istih. Da li time štitimo sebe ili nekog slabijeg od potencijalne štete, koja može nastati bilo emocionalno ili fizički? Ako je tako, onda postavljamo zdrave i potrebne granice. Međutim, ako uspostavljenim granicama održavamo distancu samo zato što želimo nekoga da isključimo, to je pogrešno. Granice koje održavaju klike ili granice koje zabranjuju mogućnosti služenja nisu od pomoći niti koristi.

Ispravne granice pomažu vernicima da se drže podalje od svetovnih uticaja. Deca svetlosti nemaju zajedništvo sa tamom i stoga su odvojena od sveta (2. Korinćanima 6:14) *“14 Ne budite u istom jarmu s nevernicima. Jer šta imaju zajedničko pravednost i bezakonje? Ili šta imaju zajedničko svetlost i tama?”*.

Biti ljubazan i prijateljski nastrojen je biti sličan Hristu, ali ne treba da prihvatimo način na koji se to radi u svetu (Jakovljeva 4:4, *“Preljubnici i preljubnice, zar ne znate da je prijateljstvo sa svetom neprijateljstvo s Bogom? Ko god, dakle, želi da bude prijatelj svetu, postaje Božji neprijatelj.*). Naša želja nije da držimo ljude podalje od sebe, ali kada se ljudi ponašaju destruktivno, granice koje postavljamo mogu ograničiti zlo koje oni čine protiv nas.

Granice se odnose na preuzimanje odgovornosti za sopstvene živote. Bog nam daje slobodu da izaberemo da živimo unutar Njegovih granica ili izvan njih, a ako živimo van Božjih granica to znači da moramo prihvatiti posledice, koje iz takvog života proističu. Život unutar Božjih granica donosi blagoslov, a život van njih donosi uništenje i smrt (Rimljanima 6:23) *“Jer plata za greh je smrt, a Božji dar je večni život kroz Hrista Isusa, našeg Gospoda.”*

Adam i Eva su imali jednu granicu u rajskom vrtu: da se uzdržavaju od ploda sa drveta poznanja dobra i zla. Gospod im je dao slobodu da ostanu u Njegovim granicama, ali su izabrali da prekorače tu granicu i da greše. Njihov odgovor na Božje otkrivenje njihovog greha bio je da okrive nekog drugog, a ne da preuzmu odgovornost za nedostatak samokontrole. Eva je okrivila Satanu, a Adam Evu (Postanak 3:12-13).

Granice ograničavaju destruktivna ponašanja, i zato i Bog i društvo imaju zakone i posledice za one koji te zakone prekorače (Rimljanima 13:1-4). *„¹Neka se svaka duša pokorava vlastima koje vladaju; jer nema vlasti da nije od Boga, a što su vlasti, od Boga su postavljene. ²Zato, ko se suprotstavlja vlasti, protivi se Božjem uređenju, a oni koji mu se protive navući će osudu na sebe. ³Jer onih koji vladaju ne treba se bojati kad se čini dobro, nego kad se čini zlo. Dakle, ako ne želiš da se bojiš vlasti, čini dobro, pa ćeš dobiti pohvalu od nje. ⁴Jer ona je Božji sluga za tvoje dobro. Ali ako činiš zlo, boj se, jer ne nosi mač bez razloga. Ona je Božji sluga, osvetnik koji iskaljuje njegov gnev nad onim koji čini zlo.“*

Zdrav brak zahteva granice. Bračne granice održavaju seks i intimnost u vezi, poštujući potrebe svake osobe. Kršenje ovih granica brzo će uništiti poverenje, a uništeno poverenje se ne vraća lako.

Granice su takođe korisne i u roditeljstvu. Postavljanje zdravih granica za decu će ih zaštititi (Poslovice 22:6, *“Odgajaj dete prema putu kojim treba da ide, pa neće odstupiti od njega ni kad ostari“*).

Nezdrave granice imaju tendenciju da kontrolišu i sebično su motivisane. Granice treba da vode dete da se individualizuje u osobu u koju ju je Bog stvorio. Granice omogućavaju deci da razviju identitet odvojen od svojih roditelja u okviru bezbednosti svoje porodice. Bez identiteta, ljudi „nestaju“, gube se u drugim ljudima, ili imaju predstavu da nema razlike među ljudima. Deca često osećaju da su granice „zle“ onda kada su nezrela. Kada odrastu, obično shvate da su granice trebalo da ih čuvaju. Odrasle osobe koje su odgajane bez zaštitnih granica često osećaju da je neko ko im kaže „ne“ „zloban“, jer nikada nisu naučili samokontrolu. Naravno, kada deca ne dobiju ono što žele, razočarana su, ali učenje da prihvate „ne“ od drugih je od suštinskog značaja za pobožni karakter; međutim, postavljanje granica sa decom mora da se vrši na način pun ljubavi kako bi se dete osećalo voljeno (Efešanima 6:4; Kološanima 3:21; Titu 2:4). Gospodnje uputstvo roditeljima je da poučavaju dete granicama (Poslovice 19:18). Granice pomažu detetu da vidi da život nije u tome da teži onome što želi, već da se preda Gospodu i da Ga sledi. Granice postavljene

bezuslovnom ljubavlju će naučiti decu da se predaju Gospodu jer veruju da Bog zna šta je najbolje i da će im to doneti istinsko zadovoljstvo. Učenje granica u detinjstvu je važno. Teže je naučiti granice kasnije u životu. Deca neće odrasti da poštuju Božje granice ako ne nauče granice u svom domu. Modeliranje je neophodno; roditelji ne mogu naučiti granicama svoju decu a da se pri tom sami ne pridržavaju tih granica.

Granice nas uče da prihvatimo jedni druge kao različite, ali ipak vredne. Bog koristi granice da nam pomogne da cenimo razlike među ljudima umesto da nas one, te razlike, uznemiravaju. Pobožni prijatelj nam govori šta treba da čujemo, a ne nužno ono što želimo da čujemo (Poslovice 27:6, „*Iskrene su ozlede od onoga ko voli, a poljupci od onoga ko mrzi prevrtljivi.*“).

Slobodni smo da budemo svoji sa drugima ako kontrolišemo sebe. Granice nisu sebične kada koristimo svoju slobodu da služimo i volimo jedni druge jer držimo svoje telo pod kontrolom (Galatima 5:13, „*A vi ste, braćo, pozvani na slobodu. Samo neka vam ta sloboda ne služi kao podsticaj grešnom telu, nego u ljubavi robujte jedni drugima.*“). U pobožnoj vezi, obe osobe su slobodne da vole jedna drugu i da budu ono što jesu, jer nijedan ne iskorištava niti manipuliše onog drugog. Samokontrola je plod Duha (Galatima 5:22-23) „²² *A rod Duha je: ljubav, radost, mir, trpljenje, ljubaznost, dobrotu, vera,* ²³ *blagost, samosavladvavanje. *Na to nema zakona*“.. samokontrola - sposobnost da se proverava i reguliše, obuzdava i upravlja svojim „ja“ u svim aspektima života. Vidi takođe 2. Petrova 1,5-8; 1. Korinćanima 9,27.

Vernik koji vidi svoju potrebu za samokontrolom kako bi mogao da preuzme odgovornost za svoje postupke i da ne zadire u druge, potražiće Gospodnju pomoć za razvoj ove karakterne osobine. Granice su plod potčinjavanja Božjoj volji i On će nam pomoći da donosimo pobožne odluke.

Kao ograda oko mog imanjanja, potrebne su mi granice u životu. Granice su neophodne iz nekoliko razloga. Oni jasno identifikuju šta mi pripada. Oni ocrtaavaju oblasti koje su dozvoljene. U okviru ograničenja, imam dostupnost i slobodu. Granice takođe štite stvari koje mogu doneti opasnost ili štetu mom životu.

Božje granice ne ograničavaju našu slobodu; daju nam slobodu.

Tako često stvari koje Božja Reč zabranjuje dovode do ropstva, a ne do slobode kako se popularno misli. Lako možemo prihvatiti laž, misleći da sposobnost da donosimo sopstvene odluke vodi ka slobodi, a da ne shvatamo da mnogo toga što ovaj svet nudi vodi do konfuzije, bola, zavisnosti i porobljavanja. Kao dobar Otac, Bog želi da nas zaštiti od ovog ropstva i obezbedi granice koje donose istinsku slobodu.

Smernice Svetog pisma nas vode do dve vrste slobode: slobode od... i slobode da...

- Sloboda od... ropstva grehu, krivice, stida, osude, zavisnosti, sebičnih motiva
- Sloboda da... doživite oprost, ljubav, mir, radost, zdravlje i ispunjenje.

Imajući to na umu, razmotrite neke od granica koje Božja Reč pruža. Umesto da ih posmatrate kao ograničenja, shvatite da nam zapravo pružaju slobodu.

- Oprostiti neprijateljima = sloboda od gorčine

- Ne voli novac = sloboda od pohlepe i duga
- Ne laži = sloboda poverenja i integriteta
- Uzdržavanje od požude = sloboda od seksualnog nemorala
- Vežbajte samokontrolu = sloboda od kompulzivnih greha
- Uzdržavanje od brige = sloboda od anksioznosti i straha
- Ne ogovarajte = sloboda da imate kvalitetne veze
- Odbijanje da se osvećujete = sloboda pomirenja
- Oduprite se iskušenju = sloboda da verujete Bogu da će zadovoljiti vaše potrebe
- Budite ispunjeni Svetim Duhom = sloboda da živite sa Božjom silom

Osoba sa zdravo postavljenim granicama preuzima odgovornost za svoj život i dozvoljava drugima da žive svoj. Cilj granica je da se žrtvujemo za ljude kada je to prikladno, ali nikada na destruktivan način. Trebalo bi da budemo dostupni ljudima u krizi, ali nedostupni popustljivim zahtevima. Biti ljubazan nije prazan ček za druge da neprestano crpe naš emocionalni račun. Reći „da“ iz straha od odbijanja je zaista sebičan motiv, a to samo s ciljem da budete ljubazni. Biti ljubazan da bi stekao nečiju naklonost odiše licemerjem i pokazuje potrebu za postavljanjem granica. Strah od čovekovog neodobravanja može dovesti do suzavisnosti, nezdrave alternative međuzavisnosti. Mi zavisimo jedino na Bogu.

Ipak nas Božja Reč uči najbolje, a kada je prihvatimo i živimo po principima Reči, slobodni smo i živimo jedan izobilan život u Kristu Isusu. Takav život želim svima, koji ovo čitaju.

Babilon danas, među nama?!

Stjepan Beleš

Mnogo se govori i piše o Babilonu. U zadnjoj knjizi Biblije, Otkrivenju, se naziva tajnom. A predstavljena je kao žena, bludnica.

Otk 17:5

„...na čelu joj bijaše napisano ime: TAJNA, BABILON VELIKI, MAJKA BLUDNICÂ I GNUSOBA ZEMALJSKIH.“

Ova bludnica, tajnovita koja je i majka drugim bludnicama je puna gnusoba zemaljskih. I iz zapisa u Otkrivenju možemo vidjeti da se na njoj i njezinim kćerima nalazi gnjev Božji i obećano uništenje. Dovoljan razlog da se u svetlu Svetog Pisma pozabavimo tom tajnom.

Da bismo razumjeli tu tajnu potrebno je pogledati njen nastanak. Zapis o tomu nalazimo u prvoj knjizi Biblije u Postanku. U toj nam je knjizi otkriveno sve što je važno u vezi Boga, čovjeka i čovjekovog odnosa sa Bogom. U Postanku imamo opis otpada čovjeka od Boga i gubitka života sa Bogom ali i obećanje dolaska Onoga koji će sve to nanovo dovesti u izvorni red. Taj obećani, „ženino sjeme“, je Spasitelj i Gospod Isus Krist.

Ali i zapis o jednomu kojemu je cilj posijati sjeme sumnje u Riječ Božju te na taj način odvojiti čovjeka od njegovog Tvorca. Umjesto vjere i poslušnosti u Riječ Božju, konačno u samoga Boga, želi dati surogat svoje religije. Religije koja ima za cilj uzdići stvorenje na nivo Stvoritelja. Upravo ono što je njega, otpadnika i buntovnika bacilo u nemilost. Želio se uzdići iznad prijestolja Božjega ali umjesto toga je bio zbačen i čeka ga bezdan i vječni oganj.

U međuvremenu, on mrzitelj Boga je svu svoju pažnju usredotočio na Božje stvorenje i svim silama želi uništiti ono što je Bog stvorio za sebe. I to poprilično uspješno čini nudeći, poput trgovca, surogat Božjeg djela spasenja i zajednice spašenih.

U tome leži tajna Babilona. Babilon je surogat, krivotvorina djela Božjega. Pogledajmo opis nastanka te krivotvorine.

Post 11:1-9

[1] Sva zemlja imala je jedan jezik i jedan govor. [2] I, kako su putovali s istoka, nađoše neku dolinu u zemlji Šinar; i nastaniše se ondje. [3] I rekoše jedan drugome: "Idemo praviti opeke i dobro ih ispeći." Opeke im bijahu umjesto kamena, a mulj umjesto žbuke. [4] I rekoše: "Sagradimo si grad i toranj, čiji bi vrh sezao do neba; i steknimo sebi ime: da se ne raspršimo po svoj zemlji." [5] I siđe GOSPODIN vidjeti grad i toranj koji su gradili sinovi ljudski. [6] I reče GOSPODIN: "Evo, jedan su narod i svi imaju jedan jezik, i počeli su to raditi: sada im neće biti uskraćeno ništa od onoga što su naumili učiniti. [7] Dođite, siđimo i pobrkajmo im ondje jezik, da jedan drugome ne razumiju govor." [8] Tako ih je odande GOSPODIN raspršio po licu sve zemlje; i prestadoše oni graditi grad. [9] Stoga mu je ime Babel, jer je ondje GOSPODIN pobrkao jezik sve zemlje; i raspršio ih je odande GOSPODIN po licu sve zemlje.

Jedan jezik i međusobno razumijevanje loš temelj

Pronaći jedan jezik sa nekime nije znak pravog zajedništva, a posebno ne duhovnog zajedništva. Moramo biti pažljivi u ovome. Razumjeti se, imati isti cilj ili istog protivnika nije i ne smije biti temelj zajedništva.

Ljudi su u ono vrijeme imali isti jezik, isti govor ali to ih nije pavelo da potraže Boga i Njegovu volju. Ne, to ih je ujedinilo da sami sebi izgrade toranj do neba i sami sebi steknu ime. Nema ništa lošega u želji da se dosegne Nebo ako je Put do tamo Onaj kojega je Bog odredio. A do Oca koji je Nebesima se dolazi samo po Jednomu i to je Isus Krist. I samo je jedno ime dano ljudima kojima se možemo spasiti – ime Isus. Mi ne trebamo svoj put niti svoje ime. Prihvatimo onoga koji je Put i uzdignimo to divno ime Isus i ulazak nam je osiguran, ne našim naporom.

Tu leži odgovor – naši osobni napori. U biti plod koji raste na korijenu buntovnosti. Moj put, moj način onako kako ja želim. Zvuči poznato!

Pogrešan građevinski materijal

U svom nastojanju da dosegnu do neba i da steknu svoje ime ljudi su koristili materijal koji je bio pogrešan.

Postanak 11:3

I rekoše jedan drugome: "Idemo praviti opeke i dobro ih ispeći." Opeke im bijahu umjesto kamena, a mulj umjesto žbuke.

Sve što Gospodin gradi je trajno i veličanstveno. U svom djelovanju sa ljudima On uzima ono što je nevrjedno, grešno i nedostojno Njega i to transformira u nešto novo. Tako je od praha zemaljskog načinio čovjeka – živu dušu. Ali tu nije stao već je doveo Novog čovjeka, zadnjeg Adama i od Njega koji je duhovan načinio novo stvorenje koje je prema Njegovu liku.

1 Kor 15:48

Kakav je zemljani, takvi su i oni koji su zemljani, a kakav je nebeski, takvi su i oni koji su nebeski.

Zato što pred Njega ne može doći ništa što je zemljano, On je one koji su Njegovi učinio „nebeskim“, prema svojoj slici. Ali tu nije stao, na pojedincima. Njegovo djelo ide daleko od individualaca. S njima počinje. On ljubi svakoga pojedinog i želi da se svi spase i dođu do spoznaje istine. I tada te spašene pojedince uvodi u zajednicu pozvanih. Biblija tu zajednicu naziva sa nekoliko imena, kao što je „zajednica“, crkva, Tijelo Kristovo, hram Duha... Različiti nazivi ali ista bit, oni koji su stvarno Njegovi skupljeni u jedinstveno Tijelo.

Baš u tome se nalazi bit stvarnosti koju surogat Babilona želi zamijeniti. U „Babilon“ ulaze oni koji su zavedeni prihvatili poziv drugog krista, koji su pili iz druge stijene drugoga duha i primili žig zvijeri. Te se onda kao lažni, pogrešni materijal ugrađuju u Babilon, na pogrešnom temelju.

Ispravan građevinski materijal

Da bi se moglo graditi ono što je vječno treba postaviti dobar, trajan temelj. I on je već postavljen.

1 Kor 3:11

„Jer nitko ne može postaviti drugi temelj osim onoga koji je postavljen, koji je Isus Krist.“

Na tom temelju koji je već jednom zauvijek postavljen smo pozvani graditi svoje živote. Ovo je jedna od najvažnijih istina Svetog Pisma. Sve je od Njega, po Njemu i za Njega. On je centar svega, samo ON, Isus. Oko Njega se sve vrti. Samo to divno ime je važno. Ne naša imena koja smo izabrali za sebe – pentekostalci, baptisti, luterani, kalvinisti. Ne! Samo je jedno ime dano ljudima da se spase i to je ime Isus. Zbog toga što god radimo mi radimo u ime Isus! Mi molimo u ime Isus. Mi polažemo ruke na bolesne u ime Isus. Mi krstimo u ime Isus. Da sve što činimo, činimo u to ime. I samo Njegovo ime želimo uzvisit.

1 Kor 3:9-16

[9] Jer Božji smo suradnici: vi ste Božja njiva, vi ste Božja građevina. [10] Prema milosti Božjoj koja mi je dana, ja kao mudri graditelj postavio sam temelj, a drugi nadograđuje. Ali neka svatko pazi kako nadograđuje. [11] Jer nitko ne može postaviti drugi temelj osim onoga koji je postavljen, koji je Isus Krist. [12] Nadograđuje li tko na tome temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvetom, sijenom, slamom, [13] svačije će se djelo očitovati: onaj će ga dan pokazati, jer će biti ognjem razotkriveno, i oganj će iskušati kakve je vrste čije djelo. [14] Ostane li kome djelo koje je nadogradio, primit će plaću. [15] Izgori li čije djelo, pretrpjet će štetu: no on sâm bit će spašen, ali kao kroz oganj. [16] Ne znate li da ste vi hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama?

Ovo je građevina Božja koju On gradi a mi smo Njegovi suradnici koji bivaju poput materijala ugrađeni u Duhovan Hram. Moramo biti pažljivi koji materijal koristimo u gradnji. Jer dolazi dan pročišćivanja, testa kada će sve biti kušano.

1 Pt 2:4-7

[4] K njemu pristupate, kao kamenu živomu što su ga ljudi, doduše, odbacili, ali je od Boga izabran i dragocjen, [5] i sami se kao živo kamenje ugrađujete u duhovnu kuću, sveto svećenstvo, da prinosite duhovne žrtve ugodne Bogu po Isusu Kristu. [6] Stoga i stoji u Pismu: "Evo, postavljam na Sionu glavni kamen ugaoni, izabran, dragocjen; onaj tko u njega vjeruje neće se postidjeti." [7] Vama, dakle, koji vjerujete on je dragocjen; neposlušnima pak je kamen koji odbaciše graditelji postao glavni kamen ugaoni,

Želite izići iz Babilona i postati dio duhovnog Hrama Božjega tada dođite k Isusu kao Stijeni – Temelju i na Njemu nastavite graditi svoj život. I to je vaša individualna odluka. Ostavite crkvu za sada po strani. Nije u pitanju napuštanje crkve ili svojih vjerovanja, tradicije. Ne, u pitanju ste vi i sam Bog. Uredite svoj život sa Bogom – da tako kažem „solo, licem u lice“. To je najvažnija odluka u vašem životu.

Vi i Bog, On vas poziva k Sebi i nudi novi život u Kristu Isusu. I taj se život temelji samo na Isusu. Isus je temelj. Tu ne pomaže ni vaša tradicija, ni predaja ni vaša crkva kojoj već generacijama pripada vaša obitelj. Biblija taj čin naziva novim rođenjem. Vi bivate nanovo rođeni u jedan novi život, u jednu novu obitelj.

Ako to želite. Želite život od Boga i zajedništvo sa Gospodinom potrebno je učiniti samo jedno. Dođite k Bogu i u svojoj molitvi zamolite za taj novi život. Recite mu svojim riječima da od sada želite svoj život graditi na novom temelju sa novim materijalom. Da ne želite više biti dio Babilona već dio Božjega Hrama.

Kada ste to učinili kao individua učinite slijedeći korak i dopustite da se od vas, prema 2.Petrova 2:4-7, kao duhovnog kamenja izgrađuje Duhovni Hram na slavu Gospodina Isusa Krista.

Ako možda imate pitanja i tražite savjete rado ćemo vam pomoći u daljnjem hodu sa Gospodom Isusom Kristom.

Ako imate pitanje, želite saznati više o životu sa Bogom ili trebate molitvu možete nam pisati na stare_staze@yahoo.com
--

